

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen

Parochiebrief 15-10-2021

No. 2021.24 (47)

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Christen-zijn: deel uitmaken van een vierende gemeenschap.
3. Gebeden voor de 21^e en 22^e zondag na Pinksteren
4. Hoe wij vieren in deze tijden
5. Livestreamvieringen t.m. de 22^e zondag na Pinksteren
6. Thuiscollecte
7. Contact

1. Van de pastoor

Komende vieringen

Veel beperkingen i.v.m. de corona-epidemie zijn nu ook in onze parochie opgeheven. Wat dat in de praktijk voor de vieringen betekent, kunt u vinden onder "Hoe vieren wij in deze tijden". Een belangrijke verandering in vergelijking met de afgelopen periode is dat wij vanaf a.s. zondag de *communie* weer in een *kring* zullen vieren.

De komende vieringen zijn op de zondagen *17 en 31 oktober, 7 en 21 november*.

Op zondag *31 oktober* vieren wij het hoogfeest van *Allerheiligen* met gedachtenis van de overledenen. Op die zondag mogen wij ook *aartsbisschop Bernd* verwelkomen, die in de viering van de eucharistie zal voorgaan. Na afloop van de viering hoopt de bisschop met ons in gesprek te gaan.

Najaarsgemeentevergadering 7 november

Zondag 7 november vieren we al weer een hoogfeest: de H. Willibrordus, apostel der Nederlanden. Door corona is er in 2020 en 2021 geen gemeentevergadering geweest. Momenteel zijn de omstandigheden zodanig dat er weer aan een gemeentevergadering kan worden gedacht. Die willen we dan ook op deze zondag weer gaan houden. Naast de lopende zaken wordt de agenda van de **najaarsgemeentevergadering** volgens het Statuut van onze

kerk vooral bepaald door de agenda van de Synode die op 20 november in Deventer zal worden gehouden. Astrid Zomervrucht, de synodevertegenwoordiger van onze parochie, zal dan met ons door de belangrijkste agendapunten heengaan. De agenda van de vergadering zal u in de komende tijd worden toegezonden.

Kerkbestuur

Bij de contactgegevens van onze parochie staat achter de naam van Ab Mollema, *secretaris* a.i. Dit ad interim heeft Ab in de afgelopen jaren met verve en overtuiging vervuld. Zoals hij zelf – namens het kerkbestuur - in één van de afgelopen parochiebrieven heeft geschreven komt daar nu een einde aan. De aanstelling tot kerkmeester van een parochie gebeurt door de Aartsbisschop. Deze doet dat op voordracht van het kerkbestuur, die daarvan kennis geeft aan de parochie. Het kerkbestuur is daarvoor op zoek gegaan naar een nieuwe secretaris. Gelukkig hebben wij een kandidaat gevonden in de persoon van *René Lokman* uit Scheemda. Het secretariaat is voor haar niet onbekend omdat zij deze functie ook al tijdens het pastoraat van Annemieke Duurkoop heeft vervuld. Omdat alles en dus ook de functie van secretaris – zeker nu wij een eigen kerkgebouw hebben – verandert, heeft Ab zich bereid verklaard om haar in de eerste maanden weer in te werken.

Met het einde van het jaar 2021 komt ook een einde aan de zittingstermijn van *Christa Prinsen*, die in het kerkbestuur de functie van *penningmeester* vervult. Haar taak als penningmeester zal worden overgenomen door kerkbestuurslid *Paul Towles*. Deze taak wordt hem gemakkelijker gemaakt omdat Christa bereid is gevonden om de financiële administratie van de parochie te blijven doen. Ook al is hiermee in de functie van penningmeester voorzien, de vacature in de denktank die het kerkbestuur in belangrijke mate ook is, bestaat nog wel. Het bestuur is dan ook op zoek naar een nieuwe kerkmeester om de gelederen op peil te houden.

Performance na de dienst 17 oktober

Een paar weken geleden was in een Groningse krant te lezen dat bijna 43% van de inwoners van Groningen zich wel eens *eenzaam* voelt. Dat is bijna de helft van alle inwoners. Ik vrees dat dit percentage niet ver van het landelijk gemiddelde af zal liggen. Eenzaamheid wordt vooral geassocieerd met ouderen en kwetsbare mensen, maar ook bijv. jongeren, studenten, jonge ouders en mantelzorgers kunnen zich eenzaam voelen. Corona heeft laten zien dat eenzaamheid heel veel mensen in de samenleving kan overkomen. Duurt eenzaamheid langer, dan kan iemand daar echt last van krijgen, met zowel mentale als lichamelijke klachten tot gevolg. Ook in het pastoraat kom ik regelmatig tegen dat mensen zich eenzaam voelen. In vorige parochies waarin ik werkzaam was, werden er initiatieven genomen om daar vanuit de parochiegemeenschap op in te spelen. Gelukkig zijn we ook als samenleving daarvoor gevoeliger geworden en wordt er veel gedaan om te proberen eenzaamheid te voorkomen.

In het kader van de Groningse week tegen de eenzaamheid heeft onze parochiane en daarnaast journalist, dichter en kunstenaar *Joanna Paskiewicz* in galerie De Portiersloge een korte tweetalige (Pools en Nederlandse) performance voor twee personen over eenzaamheid gehouden. Het ligt in de bedoeling om de Nederlandse versie daarvan a.s. zondag 17 oktober na de viering in de kerk te houden. Tijdens de koffie kan wie dat wil daarover doorpraten.

Hartelijke groet voor u allen,

Wietse van der Velde, pastoor

2. Christen-zijn: deel uitmaken van een vierende gemeenschap.

Zowel door de schrijver zelf als door anderen werd ik attent gemaakt op een column in het Nederlands Dagblad van 9 oktober. Die column was van de hand van Jan-Willem Wits, die als communicatieadviseur de bisschopswijding van mgr. Bernd Wallet had begeleid. De tocht van bisschoppen, geestelijken en assistenten door de buitenlucht naar en van de Lebuïnuskerk in Deventer was voor hem de aanleiding om te schrijven over een wezenlijk kenmerk van christelijk geloven en kerk-zijn: het deel uitmaken van een gemeenschap. Naar zijn waarneming hebben nogal wat christenen door de coronacrisis de gemeenschapszin verloren. Over het wezenlijke belang van die gemeenschapszin schreef Wits en dat wil ik u graag doorgeven.

“Veel christenen lijken door corona de gemeenschapszin kwijt te zijn geraakt

De bezoekers van het eetcafé ‘De 7e hemel’ (!) aan het Grote Kerkhof in Deventer – type stoere mannen met een biertje in de hand – trokken vorige maand massaal hun smartphone uit de zak om een wonderlijke optocht vast te leggen. Een bonte stoet van bisschoppen, kerkleiders en priesters trok door de binnenstad voor de wijding van de nieuwe oudkatholieke aartsbisschop van Utrecht, Bernd Wallet. ‘Is dit voor een filmopname of echt?’, vroeg een verwonderde voorbijganger.

Een deel van de processie op 18 september op weg naar de Lebuïnuskerk.

Het is nog niet zo lang geleden dat op deze openbare vertoning van mijters en kazuifels stevige sancties hadden kunnen volgen. ‘De bedienaren der openbare godsdienst dragen het gewaad voor kerkelijke plechtigheden niet dan binnen gebouwen en besloten plaatsen of daar waar de openbare godsdienstoefening is toegelaten’, aldus een artikel in het Wetboek van Strafrecht waar pas in 1984 een streep door werd gehaald. Meer dan een eeuw waren processies (boven de rivieren) verboden, vooral om roomse provocaties te voorkomen. Maar die wettelijke belemmeringen zijn nogal onopgemerkt weggenomen. De terrasbezoekers in Deventer leken het ook wel best te vinden en reageerden eerder nieuwsgierig dan geïrriteerd. De oudkatholieken hadden de veilige binnenweg kunnen nemen; daarmee was

deze processie in de buitenlucht ook een teken van tegenspraak in een tijd dat geloven vooral als een strikt persoonlijke set van vermoedens en overtuigingen wordt gezien, die het beste achter de voordeur verborgen kan blijven. Het was een manifestatie van een geloof dat ruimte nodig heeft. Het onderstreepte bovendien dat geloven bij uitstek een gemeenschapszaak is. Wanneer Bernd Wallet in zijn eentje in vol ornaat door de binnenstad van Deventer was gaan lopen, zou de kans groot zijn geweest dat een politieagent hem had gevraagd of het wel helemaal goed met hem ging.

Juist die gemeenschapszin lijken veel christenen door corona kwijt te zijn geraakt. Een kwart van de gelovigen is afgehaakt, meldde deze krant, en is niet meer van plan een fysieke kerkdienst bij te wonen. De kerken reageerden nauwelijks en hoogstens wat lauw en gelaten op dit nieuws. Het bezoeken van een kerkdienst is een nuttig ritueel, zei voormalig scriba van de PKN Arjan Plaisier in een podcast, en het maakt je even los van je alledaagse bestaan. Dat had voor mij wel wat krachtiger gemogen. Een geloof dat niet is ingebed in een levende gemeenschap, versmalt en droogt uit. Waarom zouden de kerken niet nadrukkelijker kunnen uitdragen dat christen-zijn geen vrijblijvende (privé)zaak is, maar veronderstelt dat je je bekent tot een vierende gemeenschap? Wanneer de kerk alleen een plek is waar je je persoonlijke religieuze behoeften kunt bevredigen, verdwijnt het besef uit beeld dat geloven per definitie een gemeenschapszaak is, waarbij niemand aan de kant kan blijven staan. Dat vraagt van de kerk wel om zichtbaar en uitnodigend te zijn. Een wekelijkse processie is misschien wat te veel gevraagd, maar kerken mogen best wat meer uitstralen dat geloven gezien mag worden en niet achter veilige kerkdeuren verborgen blijft.”

3. Gebeden voor de 21^e en 22^e zondag na Pinksteren

Zondag 21: De zonen van Zebedeüs (Marcus 10, 32-45)

Grote God,
Gij hebt als de meeste
de minste willen zijn,
Gij hebt gedeeld en geleden,
verdragen en vergeven,
alle tegenspraak, alle weerstand,
van ons mensen;
sta niet toe
dat wij uw goedheid misbruiken
en U de voet dwars zetten,
moedig ons aan
om dienstbaar te zijn
in uw voetspoor,
leer ons te leven
uit het geheim van uw liefde.
Amen.

Zondag 22: De genezing van Bartimeüs (Marcus 10, 46-52)

Gij die alle hoogmoed weerstaat
en die opricht wie zich voor U buigen,
doe ons twifelen aan onszelf
als wij al te zeker zijn
en laat ons in onszelf geloven
als wij de moed verloren hebben,
maak ons open en ontvankelijk
voor U en voor elkaar
en wil ons er ook voor bewaren
dat wij onszelf uit het oog verliezen.
Amen.

Uit: W.R. van der Zee, *Zondagswoorden*.

4. Hoe wij vieren in deze tijden

Na het ingaan van de jongste versoepelingen van de coronamaatregelen op 25 september zijn de verplichting tot aanmelding voor de vieringen, de gezondheidscheck en de 1,5 meter afstand vervallen.

De landelijke kerk heeft naar aanleiding hiervan een aantal adviezen en richtlijnen gepubliceerd. Voor onze kerkdiensten zijn daarvan de volgende relevant.

1. Ook al is de verplichte 1,5 meter maatregel komen te vervallen, het advies blijft wel: zorg voor gepaste afstand.
2. Een zitplaats voor iedere kerkganger blijft verplicht en kerkgangers verplaatsen zich zo weinig mogelijk tijdens de kerkdienst. In onze situatie is voor hen die dat wensen het mogelijk om een stoel op gepaste afstand te plaatsen.
3. Alle basisregels, zoals handen wassen, geen handen schudden, hoesten en niezen in elleboog blijven onverminderd van kracht.
4. De collecte wordt vooralsnog bij de uitgang gehouden.
5. De communie vindt vooralsnog (m.u.v. de pastoor) plaats onder één gedaante.
6. Voor de communie vormen wij een grote kring waarbij we enige afstand van elkaar bewaren. De pastoor legt de hostie op uw uitgestrekte hand.

Ook als u de communie niet wilt ontvangen kunt u in de kring komen staan en een zegen - waarbij er geen aanraking zal plaatsvinden - ontvangen.

- Bij de uitgang zal de pastoor geen handen schudden.
- Bij het koffiedrinken houden wij rekening met diegenen die fysieke afstand willen bewaren.

Wietse van der Velde, pastoor

5. Diocesane livestreamvieringen in de komende tijd

Gedurende de weken waarin ons land in (gedeeltelijke) lockdown is zal er iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen voor het aartsbisdom Utrecht een *livestreamuitzending* vanuit de *kathedrale kerk te Utrecht* zijn.

Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

Zondag 17 oktober éénentwintigste zondag na Pinksteren

Utrecht: 10.00 uur, voorganger pastoor Louis Runhaar

Zondag 24 oktober tweeëntwintigste zondag na Pinksteren

Utrecht: 10.00 uur, voorganger pastoor Henk Schoon.

8. De 'thuiscollecte'

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen, de zgn. 'thuiscollecte': "*De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen*"... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd om de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen, onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet Christa wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

Contact:

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuustraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

secretaris a.i.:

dhr. Ab Mollema, tel. 0512 341 116